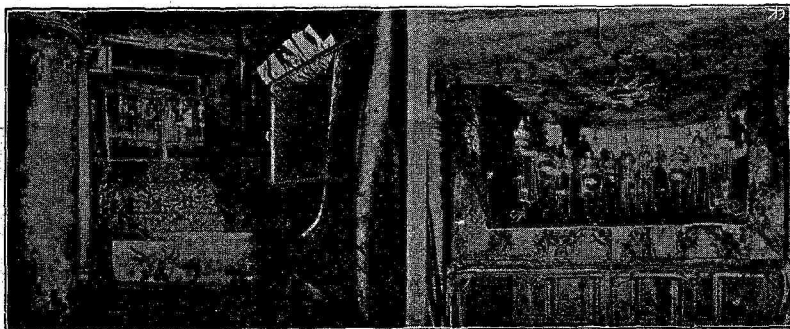




Ὁ τόπος τῆς Γεννήσεως

Ἡ φάτνη

★ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟΥ ★

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ



ΡΟ τοῦ μικροῦ σπηλαίου, ὅταν ἐγονυπέτησα καὶ ἐκθάψας τὸν ἱερώτερον ἀσπασμόν, ὃν διεφύλαττον τὰ στήθη μου διὰ τὸ προσκύνημα τῆς ἀθανασίας, προσεκάλυψα τούτον ἐπὶ τοῦ ἀφώνου βράχου παρὰ τὸ ἡρεμον φῶς τῶν κανδυλῶν, ἐλπισμόνισα πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία συγκατεῖ ὡς κοσμικὴν ἀνάμνησιν καὶ

ἐξιδανικευθεὶς ἐν τῇ ποιητικῇ αἰγλῇ, ἥτις ἐκεῖ, εἰς τὴν κατήφειαν τῆς κρύπτῃς, προσεκάλεσε τοὺς αἰῶνας ἵνα χαιρετίσωσι μίαν ἀφάνταστον δόξαν τῆς μοναδικῆς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ παρθενικῆς ἀγιότητος, ἠλεκτρίσθην ἀπὸ τὴν μαγνητικὴν ἐπιδρασιν τοῦ ἐμψυχουμένου ἐκείνου ἱεροῦ ἄντρου, καὶ προσεδόκων μυστηριώδη ν' ἀκούσω ἐπιφωνήματα, διθυράμβους καὶ ὕμνους, μελωδίας καὶ λιγυρὰ κελαδήματα μιάς θεσπεσίας ἑορτῆς, μιάς φωτοδόλου πανηγύρεως, αἰνους καὶ ἁρμονίας, παιᾶνας καὶ νικητήρια, πρὸς ἐν κάλλος, πρὸς ἐν ὑπέργειον ἀγλίσμα, πρὸς μίαν χρυσοῦν μορφήν, ἀντιπροσωπεύουσαν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ· ἀνέμενον ἀκτίνας καὶ θαμβώδεις λάμψεις, ἀδαμάντινον στερῶμα ἐν τῷ ἡρεμοῦντι ἐκείνῳ μικροκόσμῳ, ἐνθα ὁ αἰώνιος ἀσπὴρ τοῦ παρελθόντος νὰ ἐκυρίαρχει ὡς ἥλιος· ἠλπίζον πάγχρυσιν ν' ἀποθαυμάσω σκηνήν, ἐκεῖ, ἐνθα ἡ ἀσώματος ἀγγελοδοροῦσα ἐθεοποίησε διὰ τῆς ἀληθείας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐξηνθρώπισε τὸν Θεόν, ἵνα ἐγκαίνισῃ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν.

Ἐκεῖ, ἐνθα ἐπῆνευσε πνεῦμα ἅγιον καὶ ἐπεσκίασε δύναμις Ὑψίστου τὸ ἀγνότερον προῖον μιάς ὁσιότητος, μίαν ἐξιδανικευμένην τῆς Ἐκκλησίας νύμφην, πρὸς ἣν ὁ Θεὸς διὰ τῆς αἰθερίας ποιήσεως μετεδίβασε τοὺς παλμούς τῆς αὐλοῦ τοῦ καρδίας, καὶ εἰς λευκὸς κρίνος ἐναπέθεσε τούτους ἐπὶ τοῦ τιμίου κόλπου, ἵνα γονιμοποιηθῶσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κεχαριτωμένου καὶ Ἀγίου Βρέφους.

Ἐκεῖ, ἐνθα ἀπῆχυνε τὸ χαῖρε τοῦ Ἀρχαγγέ-

λου, ὡς πανύμντος εὐλογία τοῦ σύμπαντος διὰ τὸν ἱερὸν καρπὸν τῆς παρθενικῆς κοιλίας.

Ἐκεῖ, ἐνθα ὑπετάγη ἡ φύσις, ἵνα ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου θρόνου ἀναγνωρίσῃ αὕτη τὸ ἱνδαλμα, εἰς ὃ ἀνῆκεν ἡ δύναμις τῆς. Ἐπαγωγὰ καὶ θελκτῆρια ἔτη ὡς παναρμόνιον μυσταγωγῆμα ἐνόμιζον ὅτι ἐκεῖ θ' ἀπετέλουν παραδείσιον τελετὴν ἐν μ' ὧ ἀύλων ταξιαρχῶν, καὶ τὸ πᾶν ἀφθεγκτον θ' ἀπετέλει θέαμα. Βασιλικῆς παστάδος ἀκτινοβολία θὰ ἐπλαισίον τὸ ὑπόγειον βῆμα, δι' οὗ κατεπλουτίσθη ἡ κτίσις· περικαλλές καὶ θεολάξευτον ἄγαλμα ἐκεῖ ἐφάνταζόμην, σύμβολον νυμφῶνος οὐρανοῦ, ἁμωμον ἐγκαλλώπισμα, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων φυλάττον, ἐνθα ἀρχὴν ἔλαβε τὸ μέγα τῆς οἰκονομίας μυστήριον, περικαλύψαν σαρκίῳ τὴν θεότητα, ὅτε φθαί, ἀγγέλων μου-σουργούμεναι ἐσήμενον τὰ ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης συντελούμενα.

Ἐκεῖ, ἐνθα φυλαὶ καὶ γλῶσσαι καὶ ἡλικίαι προσεκόμισαν εἰς αἰῶνας τὴν σμύρναν καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν λίβανον, ἐξ ὀνόματος τῆς γῆς.

Πλὴν, πάντα ταῦτα τῶν οἰστρηλασιῶν τὰ βαυκαλήματα παρέδωκεν εἰς τὸ χάος μία πνοὴ θεϊκῆς γαλήνης. Οὐδὲν νὰ κορέσῃ ἢ το προσωρισμένον ἐκεῖ τὸ ὄμμα τῆς κοσμικῆς ματαιοδοξίας, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐν τῇ εὐγλωττῳ σιγῇ ἐφιλοτέχνουν τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸ γλυκὺ ἱδανικόν. Ἡ φάτνη ἐνεφανίζετο πάντοτε, ἀνευ πορφυρῶν καὶ στεμμάτων· τὰ σκῆπτρα ἦσαν μακράν καὶ οἱ μαργαῖται τῶν ἐγκοσμίων ὄλβων.

Τὰ πάντα ἐξηγνίζοντο, ἵνα καταστῶσιν ἐπιδεκτικὰ τῆς φαντασμαγορίας, ἥτις ἀπὸ τὰ βάθη ἐκεῖνα ἐνεφάνισε τὸν οὐρανὸν ἠνεωγότα καὶ θριαμβεύουσαν ἐν τοῖς ὑψίστοις τὴν δόξαν.

Ἡ Βηθλεὲμ ἐφαίνετο κοιτῆς κοσμοκράτωρ, συγκοινωνοῦσα μὲ τὸ σύμπαν διὰ σπινηθέρων, ἐξερχομένων ἀπὸ τὰ ἔγκατα τοῦ θεοῦ αὐτῆς χρυσωρυχείου καὶ ἐδέεποζεν ὡς πατρίς τοῦ αἰωνίου φωτός, γῆ θαυματογόνος καὶ μυρόεσσα.

Ἐκλίνα γόνυ, καὶ τὰ χεῖρά μου προσκολλήθεντα ἐπὶ τοῦ ἁγίου βωμοῦ ἐζήτησαν νὰ εἰσπνεύσωσι ζωὴν.

Δὲν εἶχον δάκρυα· τοιοῦτοι ἀδάμαντες εἶδι πτωχοὶ διὰ νὰ κατατεθῶσι πρὸ τῆς φάτνης· ἄλλως τε ὁ προσκυνητὴς γιγαντοποιεῖται ἐκεῖ, αἰ-